

SØK-84360-00001-10

D O M

afsagt den 14. september 2012 i sag

SS 2-2280/2012

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte A.m.b.a. (T)

Cvr.nr.

Adresse

København K

Sagens baggrund og parternes påstande.

Anklageskrift er modtaget den 19. januar 2012.

(T) er tiltalt for overtrædelse af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) som følger:

1.

Hvidvasklovens § 37, stk. 1, jf. stk. 7, jf. § 12, stk. 5, og § 25, stk. 1, ved i perioden fra 1. marts 2006 til dato ikke at have foretaget nogen form for løbende overvågning af faste kundeforhold og dermed blandt andet ikke overholdt sin forpligtelse til at sikre, at transaktioner, der gennemførtes som led i kundeforholdet, var i overensstemmelse med virksomhedens viden om kunden og kundens profil, og ved ikke at have haft tilstrækkelige bestemmelser herom i sine interne regler.

2.

Hvidvasklovens § 37, stk. 1, jf. stk. 7, jf. § 25, stk. 1, ved i perioden fra 1. marts 2006 til dato at have undladt at udarbejde skriftlige interne regler om kundelegitimation, opmærksomheds-, undersøgelses- samt noteringspligt, indberetning, opbevaring af registreringer, intern kontrol, risikovurdering, risikostyring, ledelseskontrol og kommunikation samt uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne med henblik på at forebygge og forhindre hvidvask og terrorfinansiering.

3.

Hvidvasklovens § 37, stk. 1, jf. stk. 7, jf. § 25, stk. 2, ved efter 1. juli 2009 at have undladt at udpege en person på ledelsesniveau, som skulle sikre, at virksomheden overholdt pligterne efter hvidvasklovgivningen mv.

4.

Hvidvasklovens § 37, stk. 1, jf. stk. 7, jf. § 25, stk. 4, jf. tidligere § 25, stk. 3.

ved i perioden fra 1. marts 2006 til dato at have undladt at sikre, at virksomhedens ansatte var bekendt med de pligter, der fremgår af hvidvaskloven, idet der ikke skete nogen form for undervisning eller træning af virksomhedens ansatte heri.

5.

Hvidvasklovens § 37, stk. 1, jf. stk. 7, jf. § 34, stk. 2.

ved i strid med hvidvasklovgivningen indtil årsskiftet 2008/2009 ikke at have været registreret hos Finanstilsynet og ved på trods heraf at have drevet virksomhed med blandt andet kreditkortudstedelse og udlånsvirksomhed.

6.

Hvidvasklovens § 37, stk. 5, jf. stk. 7, jf. § 34, stk. 7.

ved på trods af de af Finanstilsynet den 5. februar 2010 meddelte påbud om inden den 15. marts 2010, at

1. udarbejde en fyldestgørende risikostyringspolitik på hvidvaskområdet, som omfatter risikovurdering, risikostyring og kontrolforanstaltninger, herunder ledelseskontrol, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 1,
2. udarbejde skriftlige interne regler om overholdelse af reglerne på hvidvaskområdet, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 1,
3. iværksætte fyldestgørende uddannelses- og instruktionsprogrammer for medarbejderne på hvidvaskområdet, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 1,
4. indføre procedurer, der sikrer, at selskabet løbende overvåger sine kundeforhold, jf. hvidvasklovens § 12, stk. 5, og at selskabet er opmærksomt på kundetransaktioner, jf. hvidvasklovens § 6, stk. 1,
5. indføre procedurer, der sikrer, at formålet med kundetransaktioner, der omfattes af hvidvasklovens § 6, stk. 1, undersøges, og at resultaterne af undersøgelser noteres og opbevares samlet, jf. hvidvasklovens § 6, stk. 2, jf. § 23,
6. indføre procedurer, der sikrer overholdelse af gældende EU forordninger om finansielle sanktioner, og at indføre beskrivelse heraf i forretningsgangen, ikke til dato at have udarbejdet en sådan risikostyringspolitik, udarbejdet sådanne regler, iværksat sådanne uddannelses- og instruktionsprogrammer eller indført sådanne procedurer.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Tiltalte har påstået frifindelse, subsidiært rettens mildeste dom.

Forklaringer.

Der er afgivet forklaring vidnerne Vidne 1, Vidne 2 og

Vidne 3 . Vidne 4's forklaring til politirapport er blevet dokumenteret.

Vidne 1

har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

" .... at hun blev advokat i 1990. I perioden fra 1993 til 2000 var hun ansat i Bikuben/BG Bank, hvor hun blandt andet havde ansvaret for hvidvaskområdet. Hun underviste medarbejderne i området og deltog i de møder, der blev afholdt i FATF-regi. Vidnet har indberettet mange sager til SØK. Vidnet blev privat praktiserende advokat i 2000. Vidnets far har i 34 år siddet i bestyrelsen for det (T) (herefter (T)). Vidnet kom ind i bestyrelsen, da hendes far gik på pension. Det var i 2004/2005. Vidnet deltog i bestyrelsesmøderne, som afholdes 6-8 gange årligt. (T) er en relativ stor klient hos vidnet. I starten udgjorde (T) 7 % af hendes omsætning, men det blev mindre efterfølgende. Vidnet er direktør i datterselskabet Virksomhed A/S, som kører (T's) inkassosager. (T) udbød to produkter. Der var dels tale om udstedelse af kontokort, som gav et kæmpe underskud, dels udlån af hurtige forbrugslån. Det var her (T) tjente penge. Banken belånte debitorerne med op til ca. 80-85 %. Debitorerne var inddelt i klasser efter betalingsevne. Banken ville kun belåne de øvre klasser. På et tidspunkt opdagede vidnet, at den tidligere direktør, Person 1, havde ladet nogle debitorer ligge i for høj en klasse i al for lang tid. Herved så det så ud som om, at (T) havde en bedre forretning, end man reelt havde. Der blev sat revision på, og det endte med, at direktøren blev bortvist i 2009. Bestyrelsesformanden, Vidne 2, måtte træde til som direktør, da der jo skulle være en direktør. Vidne 2 forsøgte at danne sig et overblik over situationen.

(T) ejes af en række forretninger, som er andelshavere. Ideen er, at forretningerne får solgt deres varer på kortene. Især op til juletid er der en stor omsætning på kortet. Der var løbende ca. 5000 aktive kort kontokortordningen. Kortet fungerer som et dankort. For så vidt angik forbrugslåne blev der foretaget en kreditvurdering på baggrund af en skriftlig ansøgning. Hvis ansøgeren opfyldte betingelserne, blev lånet udbetalt ved udstedelse af en crosset check. Fordelen ved en crosset check er, at den kun kan hæves i en bank, hvor låntageren er kunde. Herved blev det sikret, at låntageren var kendt i en bank. Der var ikke noget krav om, at man havde et kontokort i (T) for at kunne låne penge og visa versa. Allerede i november 2008 måtte (T) lukke for udlåne. Danske Bank, der i praksis var eneste kreditor, ville ikke være med længere, og det var ikke muligt for (T) at finde en anden bank. I løbet af 2009 måtte de se i øjnene, at det ikke var muligt at fortsætte med kontokortene. Gælden til Danske Bank var ca. 100.000.000 kr. Der var debitorer for 150.000.000 kr. i alt på udlån og kontokort. Andelshaverne havde ikke mulighed for at skyde flere penge ind i (T). Vidnet trådte ud af bestyrelsen i forbindelse med regnskabsaflæggelsen for regnskabsåret 2009/2010. Udstedelse af nye kontokort blev standset per 1. juli 2011, og med udgangen af 2011 kunne kontokortene slet ikke bruges længere. I dag er der kun inddrivelse af debitorer tilbage samt muligvis en smule

markedsføring. Forretningsgangen med hensyn til behandling og ansøgning om kort og lån er beskrevet i de vejledninger, der er fremlagt i sagen som bilag 02-01-02-15, 02-01-02-16, 02-01-02-17 og 02-01-02-18. Vidnet har været med til at udarbejde reglerne. Hun har også været med til at revidere reglerne i 2003/2004. Dette skete med henblik på at opfylde kravene i hvidvaskloven. Der fandtes ikke andre regler eller vejledninger hos (T) om legitimation af kunder eller hvidvask i øvrigt end det, der fremgår af de nævnte bilag. Vidnet havde drøftet med Person 1, om (T) var omfattet af hvidvaskloven, og de var enige om, at (T) var omfattet. Emnet var ikke blevet drøftet i bestyrelsen. Emnet blev først drøftet i bestyrelsen efter, at Finanstilsynet havde været på kontrolbesøg.

(T) så kun kunden en gang. Herefter holdt man øje med, om afdragene blev betalt. Hvis de blev det, skete der ikke mere. Der foregik ingen anden kontrol eller overvågning af kunder hverken vedrørende udlån eller kortordningen. Ved udlån blev der udstedt et standardgældsbevis. (T) havde Navision som IT-system. Der var 34 ansatte i alt, svarende til 24 fuldtidsstillinger. Der var et ringe-hold på 19-20 personer, som var løst ansatte. De pågældende ringede til kunderne, hvis afdragene udeblev. Herudover var der ca. 15 fastansatte medarbejdere. Det var nogle af disse medarbejdere, som behandlede ansøgninger om lån og kortkort. Det var en lille organisation og uden så faste forretningsgange. Direktørens dør stod altid åben, og medarbejderne kunne altid henvende sig til ham, hvis de oplevede noget, der så mystisk ud. (T) havde forretningsgange på inkassoområdet og skriftlige regler om tavshedspligt. Der var ingen regler om hvidvask eller et undervisningsprogram vedrørende hvidvask. Direktøren havde orienteret medarbejderne om, at (T) var omfattet af hvidvaskloven. Vidnet mente ikke, at det var muligt, at (T) kunne misbruges til hvidvask. Person 1 var udpeget som hvidvaskansvarlig. Efterfølgende var det Vidne 2.

Vidnet havde i 2006 overset, at (T) skulle registreres hos Finanstilsynet i forbindelse med hvidvaskreglerne. I forbindelse med stramningen af reglerne i 2008, blev hun opmærksom på, at (T) skulle registreres, og hun kontaktede straks Finanstilsynet. Finanstilsynet oplyste på hendes forespørgsel, at ingen andre kontoringe havde ladet sig registrere. (T) blev registreret i efteråret 2008, og derefter kom Finanstilsynet på inspektion hos (T). I den forbindelse udarbejdede vidnet redegørelse af 14. september 2009 (bilag 02-01-02-12). Vidnet anerkender, at statusskemaet i bilag 02-01-02-19 er misvisende på en række punkter, idet nogle af krydserne er sat forkert. Dette er der delvist rettet op på i vidnets ovennævnte brev af 14. september 2009 og under Finanstilsynets inspektion hos (T). Inspektionen foregik stille og rolig. Vidnet, Vidne 2 og Person 2, som var chef for kassefunktionen, deltog på vegne af (T). Finanstilsynets repræsentanter sagde, at et udkast til rapport snart ville foreligge. (T) ville gerne leve op til Finanstilsynets krav og ventede på rapportudkastet. Vidnet forventede, at der ville komme en konkret rettesnor, så de kunne få at vide, hvad det var, de skulle overvåge. Der kom aldrig noget udkast, men den 5. februar 2010 kom den

endelige rapport (bilag 02-01-02-3). På et bestyrelsesmøde aftalte de, at hun skulle udarbejde et notat om hvidvask, hvilket hun gjorde den 30. november 2009 (bilag 21-1-3, side 2). Dette notat blev drøftet på det følgende bestyrelsesmøde den 2. december 2009. De ventede fortsat på en tilbagemelding fra Finanstilsynet. Da de efterfølgende modtog den endelige rapport med påbud, blev de chokeret. Vidnet kunne ikke se meningen i at undervise medarbejderne i hvidvask. Hun kan stadig ikke se, hvordan der skulle kunne foregå hvidvask hos (T). (T) har undersøgt, om der kunne etableres elektronisk overvågning af kunderne. En sådan overvågning ville koste 500.000-1.000.000 kr.

Erhvervsankenævnets kendelse blev afsagt den 23. december 2010. Det var en stadfæstelse af påbuddet fra Finanstilsynet. Vidnets første reaktion var, at sagen skulle indbringes for retten. Erhvervsankenævnet havde slet ikke forholdt sig til de anbringender, som vidnet havde gjort gældende. De drøftede situationen i bestyrelsen i februar 2011 og drøftede herunder, om de måtte lukke (T) helt. Bestyrelsesmedlemmerne spurgte vidnet, om de kunne risikere en straffesag. Vidnet redegjorde for dette og forklarede, at der, såfremt der blev rejst tiltale, skulle en advokat med erfaring i straffesager til at føre sagen for (T). I forsommeren 2011 blev den endelige beslutning om at lukke (T) truffet.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at afviklingen af (T) forløber planmæssigt. Der er udsigt til, at Danske Bank på et tidspunkt får sine penge, idet debitormassen er større end bankgælden. Måske ender (T) med at have en pose penge. Andelshaverne er blandt andet forretninger, cafeer og frisører på Vej 1 og Vej 2 og sidevejene. Der er hovedsageligt tale om små erhvervsdrivende. Fona var også andelshaver. (T) må ikke modtage indlån. Hvis en kunde indbetaler mere, end kunden skylder, skal det overskydende beløb straks udbetales til kunden. Så vidt vidnet ved, er dette aldrig sket. Så vidt vidnet ved, har der aldrig været transaktioner, som (T) har undret sig over. Kontokortene har pinkode. Kortet kan således anvendes af tredjemand, hvis pågældende kender koden. Det er det samme som ved alle andre hævekort....."

Vidne 2

har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"... at han er uddannet detailhandler. Han har i en årrække haft en forretning på Frederiksberg og været andelshaver i (T). Han indtrådte i (T's) bestyrelse omkring 2001 og blev senere formand for bestyrelsen. Han var formand for bestyrelsen i 2 år. I begyndelsen af 2009 blev han direktør for (T) på fuld tid. Han var direktør frem til oktober/november 2010, hvor han blev sygemeldt på grund af stress og depression.

(T) lukkede ned for udlån i december 2008, men driften af kontokortordningen fortsatte. Kunderne var primært beboere i lokalområdet, dvs. Vesterbro og Frederiksberg. Der var et krav om personligt fremmøde for at oprette

en konto hos (T) Det var muligt at bevilge en kredit på op til 40.000 kr. I gennemsnit var kreditterne 10.000 kr. Ganske få havde en kredit på 20.000 kr. En håndfuld kunder havde en højere kredit. Der blev udsendt kontoudtog en gang månedligt. Vidnet kan ikke huske, at nogen kunder har betalt oftere end en gang månedligt, men det var ikke noget, der blev holdt øje med. Der blev alene holdt øje med, om kunderne overholdt deres betalingsforpligtelser. Kortet blev automatisk spærret, hvis der blev trukket over. Der var forskellige typer af afviklingsordninger. Kunderne indbetalte via girokort, kontant eller ved bankoverførsel. På et tidspunkt blev det også muligt at betale via PPS. Vidnet husker ikke, om bestyrelsen drøftede hvidvask forud for henvendelsen fra Finanstilsynet. Vidnets hukommelse er påvirket af, at han har været syg med stress og depression. Vidnet blev først opmærksom på, at han som direktør var ansvarlig for hvidvaskområdet, da Finanstilsynet kom på inspektion. Da vidnet tiltrådte som direktør, var der krise i (T). Der blev alene fokuseret på rationaliseringer og kreditvurderinger, som var en kæmpe byrde. Finanstilsynet meddelte, at de ville komme på inspektion og bad (T) fremskaffe forskelligt materiale. I forbindelse med inspektionen gav Finanstilsynets repræsentanter udtryk for, at de ikke var tilfredse med arbejdsgangen hos (T). Finanstilsynet sagde, at der ville komme en skrivelse fra dem inden årsskiftet. De sagde, at der var tale om nogle mindre rettelser, som (T) hurtig kunne indføre. Vidnet forventede, at der ville komme noget, som (T) kunne arbejde videre med. Dette skete ikke. Vidnet husker ikke, at bestyrelsen den 2. december 2009 drøftede et notat, som advokat Vidne 1 havde udarbejdet vedrørende hvidvask. Vidnet drøftede med Vidne 1 hvilke oplysninger, der kunne hentes i (TS) IT-system, og om IT-systemet eventuelt skulle videreudvikles, så (T) kunne opfylde Finanstilsynets krav. Vidnet kan ikke huske, hvad det vil koste.

Anklageren foreholdt vidnet hans forklaring til SØK i afhøringsrapport af 8. oktober 2010, bilag 36-1-1, side 6, sidste afsnit og side 7, første afsnit, hvoraf fremgår: "Vidne 2 oplyste, at de havde lavet et skøn i november 2009 efter Finanstilsynets besøg om, hvor meget det ville koste selskabet, hvis de skulle leve op til reglerne. De var kommet frem til, at det ville koste mellem 1/4 og 1/2 mio. kr., hvis de skulle lave noget i deres eksisterende systemer, der kunne bruges til at holde op imod terrorlister, og som kunne overvåge og rapportere eks. rullende indbetalinger o. lign. De havde ikke gjort mere ud af det, idet de havde forventet en tilbagemelding fra Finanstilsynet om, hvad der egentlig krævedes af dem. Der var aldrig kommet en sådan tilbagemelding. De 1/4 til 1/2 mio. kr., som udelukkende ville være i forbindelse med etablering af et brugbart system, ville efter Vidne 2's opfattelse have kunnet indeholdes indenfor driften, hvis de igen kunne komme til at foretage udlån. Dertil kom så udgifter til evt. yderligere personale, licenser, m.v., hvilket de ikke havde set nærmere på". Vidnet forklarede, at han ikke kan huske forklaringen, men den skal nok være rigtig.

Vidnet forklarede, at han ikke husker, om der fandtes interne regler i (T)

om foranstaltninger mod hvidvask. (T) sammenlignede ikke sine kundeliste med EU's terrorlister. Vidnet kan ikke huske, om (T) gjorde noget i anledning af Finanstilsynets påbud af 5. februar 2010. Vidnet husker ikke diskussionen på bestyrelsesmødet den 2. marts 2010 vedrørende Finanstilsynets undersøgelse i henhold til hvidvaskloven. Vidnet går bestemt ud fra, at referatet bestyrelsesmødet er rigtigt. Allerede fra efteråret 2009 havde (T) forhandlet med andre større finansielle virksomheder om salg af (T's) debitormasse. Kontokortordningen havde i mange år kørt med underskud. Omsætningen var på et tidspunkt 80.000.000 kr., men omkring 2004 var den nede på 12-14.000.000 kr. Der var dog stor interesse for forbrugslånene. (T) indførte en rabat på kontokortordningen, hvilket betød, at omsætningen steg til 30-40.000.000 kr., men ordningen gav stadig underskud, og vidnet ville gerne have lukket ordningen, men det kunne han ikke komme igennem med. Debitormassen blev aldrig solgt, for (T) kunne ikke få den rigtige pris. Banken og (T) var enige om dette. Vidnet husker ikke at have deltaget i forbindelse med, at der blev klaget til Erhvervsankenævnet over Finanstilsynets påbud.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at (T) drev forretning fra et butikslokale på Vej 1. Kunderne kunne gå direkte ind fra gaden. (T) har aldrig haft kunder i udlandet. (T) krævede, at kunden enten var dansk statsborger eller havde opholdstilladelse i Danmark. Hovedparten af kunderne reducerede deres saldi ved at betale det girokort, som blev udsendt hver måned. Andre kunder kom ind fra gaden og betalte. Vidnet har ikke oplevet, at nogen af disse kunder har foretaget indbetaling oftere end en gang månedligt. De kunder, der indbetalte via banken, skulle bruge giroindbetalingkortet for, at indbetalingen kunne identificeres. Kunderne kunne dog ringe til (T) og få identifikationsoplysninger, så betaling kunne ske ved bankoverførsel. Vidnet husker ikke, at nogen kunde har betalt mere end en gang per måned. Så vidt det er vidnet bekendt, har ingen kunde nogensinde indbetalt mere, end det kunden skyldte...."

Vidne 3

har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"... at han er uddannet advokat og har arbejdet i Danske Bank i en årrække. Han har været ansat i Finanstilsynet siden december 2007. Her beskæftiger vidnet sig blandt andet med hvidvaskområdet og terrorfinansiering. Det er Finanstilsynet, som udarbejder udkast til ændringer af hvidvaskloven m.v. Vidnets afdeling har også ansvaret for de internationale relationer og for at føre tilsyn med virksomhederne. Hvidvaskområdet er et meget vigtigt område, da kriminalitet er med til at destabilisere samfundet. Kravene i hvidvaskloven skærpes løbende. Det er virksomhederne selv, der skal vurdere, hvor høj risikoen for hvidvask er i den enkelte virksomhed. Virksomhederne er ikke begejstrede for hvidvasklovgivningen, som medfører omkostninger for virksomhederne. Finanstilsynet har et tæt samarbejde med organisationerne og udarbejder vejledninger til brug for virksomhederne.

I august 2008 ringede advokat **Vidne 1** til vidnet og spurgte, om **(T)** ville være omfattet af den kommende registrering i forbindelse med lov om betalingstjenester. Vidnet gjorde **Vidne 1** opmærksom på, at **(T)** allerede burde have været registreret i Finanstilsynet. Vidnet forventede, at der straks ville komme en anmeldelse fra **(T)**. Finanstilsynet undrede sig over, at der gik så lang tid, inden **(T)** registrerede sig, og man besluttede derfor at foretage en inspektion hos **(T)**. Vidnet deltog i inspektionen. Under inspektionen viste det sig, at der ikke fandtes noget beredskab i forhold til hvidvask, og at **(T)** ikke havde gjort noget overhovedet for at overholde hvidvasklovgivningen. De foretog stikprøvekontrol af kundelisterne. Det viste sig, at kravene til legitimation var i orden, men de kunne ikke finde noget, der vedrørte hvidvaskområdet. De kunne ikke finde forretningsgange udover dem, der fandtes vedrørende kreditområdet. Der var ikke refereret til hvidvaskområdet overhovedet, hvilket **(T's)** repræsentanter heller ikke bestred. De fandt ingen tegn på, at der foregik overvågning af kundetransaktioner. Samlet set fandt Finanstilsynet ingenting hos **(T)** vedrørende hvidvaskområdet. Det var meningen, at Finanstilsynet ville sende et udkast til rapport til **(T)** men de endte med at sende den endelige rapport. Hvis **(T)** havde haft bemærkninger, kunne rapporten være blevet ændret. Der kom ingen bemærkninger fra **(T)**. Der var slet ingen dialog med **(T)** efter inspektionen udover skriftvekslingen i forbindelse med, at **(T)** indbragte sagen for Erhervsankenævnet. Finanstilsynet har udsendt vejledninger, som virksomheder kan benytte, når de foretager deres risikovurdering. En virksomhed kan aldrig nå frem til, at man intet skal foretage sig på hvidvaskområdet. På grund af antallet af transaktioner var det umuligt for **(T)** at foretage manuel overvågning af kunderne. Der var behov for en IT-løsning. Hvidvaskloven forudsætter, at virksomhederne kender deres kunder. Hos **(T)** så man normalt kun kunden en gang.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at det var henvendelsen fra **Vidne 1**, der startede sagen. Finanstilsynet havde ikke i forvejen **(T)** i kikkerten. Der gik knapt to måneder fra **Vidne 1** ringede til vidnet, og til Finanstilsynet modtog **(T's)** anmeldelse. Vidnet undrede sig over, at der gik så lang tid, da registrering hos Finanstilsynet er en betingelse for at drive virksomhed. Anmeldelsen burde have ligget der dagen efter telefonsamtalen. Vidnet har ikke på stående fod overblik over, om andre kontoringe har været registreret hos Finanstilsynet per 1. oktober 2008. Vidnet er ikke bekendt med, om andre kontoringe har vedtaget udenretlige bøder for overtrædelse af hvidvasklovgivningen i perioden fra 1. oktober 2008 til i dag. Vidnet er ikke bekendt med, at Finanstilsynet har indgivet politianmeldelse vedrørende andre kontoringe i perioden fra 1. oktober 2008 til i dag. Hvis det havde været tilfældet, ville vidnet have vidst det. Der kan ske hvidvask via et **Kontokort**, hvis kontoen er i debet, og der indbetales penge, der stammer fra kriminalitet. Man kan udskyde et forbrug. Dette dog under forudsætning af at kontoen er i debet. Det kan være mindre mistænkeligt at betale med et **Kontokort** i en forretning end at betale kontant. Når et **Kontokort** benyttes som betaling, efterlades der et transaktionspor, som ikke

efterlades, hvis der betales kontant. Risikoen for hvidvask af penge hos (T) ligger alene på indbetalingerne...."

Retten har i medfør af retsplejelovens § 871, stk. 5, bestemt, at Vidne 4's forklaring til politirapport den 5. januar 2012, kan benyttes som bevismiddel under sagen. Forklaringen, der er gennemlæst og godkendt af vidnet den 24. januar 2012, er sålydende:

".... at hun er uddannet kontorassistent og samtidig varetager regnskabsopgaver i (T) samtidig med, at hun fungerer som selskabets IT-medarbejder. Hun har ingen ledelsesmæssig funktion eller kompetence indenfor IT-området. Hun har været ansat i (T) siden juli 1999. Hun startede som kassemedarbejder beskæftiget med den daglige kundefølgning. Efterhånden som tiden gik, ændredes hendes funktion således, at hun kom længere ind bag i kontoret, og i forbindelse med at de på et tidspunkt skulle udskifte deres IT kom hun med indover dette også. For ca. 1 år siden kom regnskabsfunktionen med daglig bogføring til, efter at den tidligere regnskabsdame sagde sin stilling op. Hun fungerer ikke som regnskabschef. Efter hendes opfattelse ligger dette hos direktøren, som hun mener er uddannet revisor og har fungeret som økonomidirektør flere steder tidligere. Det er ikke hende der har ansvaret på IT-området. Det er hende, der ved noget om området og hende, der siger, hvordan hun synes tingene skal være. Beslutningerne, herunder de økonomiske, hvad angår IT ligger ikke hos hende, men i ledelsen. Da hun blev involveret omkring selskabets IT var det i forbindelse med, at selskabet indførte regnskabssystemet Navision. Man havde tidligere haft et meget tungt IT-system, hvilket man gerne ville væk fra. Navision var en standardløsning, hvor der kunne foretages nogle tilretninger til deres behov, bl.a. omkring oprettelse af lån til kunderne og muligheden for at foretage en månedskørsel, således at de kunne pålægge renter og sende opkrævninger ud til kunderne. Hun foreholdtes, at Vidne 1 og Vidne 2 tidligere har forklaret at de, engang i november 2009 efter Finanstilsynets besøg i virksomheden, fik lavet et skøn over hvad det ville koste selskabet, hvis de skulle leve op til kravene til virksomheden på hvidvaskområdet. Skønnet byggede på nogle drøftelser, Vidne 1 havde haft med selskabets IT-ansvarlige. Afhørte kunne huske, at hun havde haft nogle samtaler med Vidne 1 omkring disse ting, men noget konkret eller noget beløb erindrer hun ikke. Der var tale om noget skønsmæssigt ud fra, hvad systemet kunne/ikke kunne, og hvad man forventede, at det skulle. Der blev ikke med hendes viden udfærdiget noget på skrift omkring dette. Der blev ikke udfærdiget noget på skrift til hende om, hvad systemet skulle kunne, og hun lavede ikke noget overslag på skrift over forventede udgifter hertil. Hun mente, at beløbet 3-500.000 kr. blev nævnt. Det hun fik at vide, at systemet skulle kunne, var, at det skulle kunne logge, hvor pengene kom fra. Hun bed mærke i, at når de fik meddelelser fra banken om indbetalinger, så måtte de ikke, eller kunne ikke få at vide, hvem der stod bag indbetalingerne. De skulle også kunne følge med i store indbetalinger, afvigende hændelser. Systemet skulle kunne give besked, hvis der skete unormale ting. Der skulle kunne

trækkes en log ud eks. dagligt el. ugeligt, således at man slap for hver gang at skulle forholde sig manuelt til de enkelte sager. Omkring skønnet på 3 - 500.000 kr. så var det ikke noget hun spurgte andre om. Hun forespurgte ikke eks. Navision om, hvad de mente, det ville koste. Hun blev ikke bedt om at gå videre med sagen. Det var mange tabeller, der skulle berøres, og der var tale om noget forholdsvis omfattende programmering, der skulle foretages. Det var ikke noget, de selv kunne programmere, men noget de skulle have Navision til at lave. Hun vidste ikke, hvad det oprindelige Navision-system havde kostet (T). Hun var dog vidende om, hvad Navisions timepriser var. Hun huskede ikke, at der var tale om, at de også skulle kunne køre kunderne op imod eksterne lister i forbindelse med mistanke om terrorfinansiering. De 3 - 500.000 kr. var udelukkende i forbindelse med udvidelse af systemet. Der var heri ikke medregnet udgifter til igangsætningen, den daglig drift, eller eventuelle yderligere personale- omkostninger. Hun vidste ikke hvad den daglige drift ville koste, men der ville højst sandsynlig være behov for yderligere personaleresourcer. Hvad der skete i tiden efter, at hun havde haft drøftelserne med Vidne 1 og Vidne 2, ved hun ikke noget om....."

Rettens begrundelse og afgørelse.

Ad skyldspørgsmålet:

Retten lægger til grund som ubestridt, at det tiltalte selskab (herefter (T)) er omfattet af hvidvaskloven.

forhold 1

Efter Vidne 1's vidneforklaring lægges det til grund, at (T) i perioden frem til udgangen af 2011 løbende havde ca. 5.000 kontokort, der var aktive. På baggrund af denne oplysning og oplysningerne i bilag 95-1-8 om transaktioner i perioden fra 2007 til 2010, lægges det til grund, at (T) havde et så betydeligt antal betalingstransaktioner, at det ikke var muligt at overvåge transaktionerne manuelt.

Det er ubestridt, at (T) ikke har og aldrig har haft et IT-system, der gør det muligt at overvåge kunderne.

På denne baggrund lægges det til grund, at (T) ikke undersøger og aldrig har undersøgt, om der forekommer usædvanlige transaktioner på kundernes konti.

Som følge heraf findes det bevist, at (T) er skyldig i overensstemmelse med tiltalen, dog først for perioden fra den 1. januar 2007, hvor hvidvasklovens § 12, stk. 5, trådte i kraft, jf. hvidvasklovens § 38, stk. 3.

forhold 2

Det lægges til grund som ubestridt, at (T) havde udarbejdet skriftlige interne regler om kundelegitimation.

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at (T) ikke havde udarbejdet interne regler for procedure for undersøgelse af mistænkelige transaktioner samt procedure for indberetning af mistænkelige transaktioner til Statsadvokaten for særlig Økonomisk Kriminalitet.

Som følge heraf findes det bevist, at (T) er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

forhold 3

Efter bevisførelsen, herunder især Vidne 2's vidneforklaring, lægges det til grund, at Vidne 2 først i forbindelse med Finanstilsynets inspektion den 9. november 2009 blev klar over, at han som direktør for (T) var ansvarlig for hvidvaskområdet i (T) og at han allerede som følge af denne uvidenhed ikke havde sikret, at virksomheden overholdt sine pligter efter hvidvaskloven.

Efter bevisførelsen lægges det endvidere til grund, at der heller ikke efter Finanstilsynets ovennævnte inspektion blev udpeget en person, der sikrer, at (T) overholder sine pligter efter hvidvaskloven.

Som følge heraf findes det bevist, at (T) er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

forhold 4

Det lægges til grund som ubestridt, at de ansatte i (T) kendte legitimationskravene.

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at (T) ikke i øvrigt havde sikret sig, at (T's) ansatte kendte reglerne om bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, og at (T) ikke havde sikret sig, at (T's) ansatte var opmærksomme på mistænkelige transaktioner, ligesom de ansatte ikke var instrueret i, hvordan de skulle forholde sig i tilfælde af mistænkelige transaktioner.

Som følge heraf findes det bevist, at (T) er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

forhold 5

På baggrund af Vidne 1 og Vidne 3's vidneforklaringer lægges det til grund, at (T) først i efteråret 2008 indgav anmeldelse til

Finanstilsynet og fik registreret, at (T) drev virksomhed med udlån og udstedelse af kredittkort.

Som følge heraf findes det bevist, at (T) er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

forhold 6

Det er ubestridt, at (T) intet har foretaget sig i anledning af Finanstilsynets påbud af 5. februar 2010. Retten lægger derfor til grund, at (T) ikke har efterkommet påbuddet.

Som følge heraf findes det bevist, at (T) er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Retten finder ikke grundlag for at tage (T's) anbringender om, at der foreligger materiel atypicitet, og at det er umuligt for (T) at overholde hvidvaskloven, til følge.

Ad bødeudmålingen:

Hvidvaskloven er efter sine forarbejder og tilblivelseshistorie et led i internationale bestræbelser på at sikre, at det finansielle system ikke misbruges til terrorfinansiering og til hvidvask af udbytte fra alvorlig kriminalitet. Overholdelse af bestemmelserne i hvidvaskloven har betydning for politiets muligheder for at forebygge og efterforske terrorisme og anden alvorlig kriminalitet.

Retten finder, at der på denne baggrund må idømmes følelige bøder for at sikre, at hvidvaskloven overholdes.

Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at (T) har haft en økonomisk fordel af lovovertrædelserne, idet (T) har sparet udgiften til anskaffelse, implementering og drift af et IT-system til overvågning af kunderne.

I mangel af sikre oplysninger om denne besparelse, må opgørelsen af besparelsen bero på et skøn.

Efter bevisførelsen, herunder Vidne 1 og Vidne 2's vidneforklaringer om de forventede udgifter ved anskaffelse af et IT-system til overvågning af kunderne, skønner retten, at den samlede besparelse, herunder til driften, i perioden fra den 1. januar 2007 og til dato, udgør mindst 1.000.000 kr.

Retten finder, at der ved bødeudmålingen skal tages hensyn til denne besparelse for at sikre, at det kan betale sig at overholde loven.

Retten lægger desuden i skærpende retning vægt på, at lovovertrædelserne er foregået over flere år og er fortsat også efter Finanstilsynets påbud af 5. februar 2010.

Retten tager i formildende retning hensyn til, at (T's) forretningsområde må antages at udgøre et lavrisikoområde i forhold til hvidvask og terrorfinansiering.

På denne baggrund fastsættes straffen til en bøde på 2.000.000 kr., jf. hvidvasklovens § 37, stk. 1, jf. stk. 7, jf. § 12, stk. 5, § 25, stk. 1, stk. 2, og stk. 4, og § 34, stk. 2, og stk. 7.

Thi kendes for ret:

Tiltalte A.m.b.a., straffes med en bøde på 2.000.000 kr.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Dommer